

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizethető csupán a kiadóhivatalban lebet B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a nyilvántartáshoz minden közlemény a szerkesztőhöz küldendő.

Hirdetések díja: három hasábon petitsor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltek.
Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilvántartási garancia sor: 20 kr.

Furcsa háború.

Ha szimulirók lennénk. „Furcsa háborúnak” keresztelnék el a vármegyénkben kiúzott székhely-háborút.

Olyan háború ez, mely pusztítással jár ugyan, de atakra soha sem kerül, és az indíciunok után ítélve, talán nemis fog kerülni soha.

Mi is a története ennek a furcsa háborúnak?

Gr. Gyürky volt főispán haragra lobbanna, hagyta el a főispáni széket, s elhatározta, hogy azt a templomot, melyben annyiszor dicsőítették, magasztalták, sőt 10 évi főispánságára arcképét lefestették és a jelesek sorába helyezték, — ezt a templomot: az ősök által alkotott monumentális székházat, le fogja rombolni.

Ez az elhatározása gr. Gyürkynak, az ő 17 évi főispánságának minden szebb emlékét egyszerre eltörölte.

Gr. Gyürky aztán országgyűlési képviselő akart lenni. A szituáció kedvezett. Pokorny Gusztáv losonezi polgármester, aki egész életében conspirált a gyarmati székház ellen, meghalt. — Török Zoltán országgyűlési képviselőt visszahitták és megtették apósa utódául losonezi polgármesternek. A kívánt pozíció, t. i. a losonezi kerület országgyűlési képviselősége üresen maradt, de készen állott oly férfú számára, aki Losoneznak a székhelyet biztosítja, vagy legalább programjába felveszi azt, hogy Losonezot Nógrádvármegye székhelyévé fogja megtenni.

— Most következik a hadüzenet.

Ez év tavaszának egyik napján, april 28-án Szakall Ferenc és Török Zoltán felhívására értekezlet gyűlt egybe Losonezon, hol a felvidék bizottsági tagjai összejöttek és elhatározták, hogy a székhelyet felviszik Losonezra. — Fő és albizottságokat, központi és járási végrehajtó bizottságokat szerveztek, meg kell adni, nagy ügyességgel és taktikával, — mert gr. Gyürky jó szervező tehetség, s jól megtudja válogatni az eszközöket és embereket, amik és akik valamely cél elérésére alkalmasak.

A gyarmatiak először csak tréfára vették a dolgot; de mikor látták azt, hogy még a szécsényi Pulszky és Rozner báró is Losonez-felé szítanak, mikor meghallották Szontagh Pál túbáját, — komolyan hozzá fogtak az önvédelemhez, s folyó évi május 2-kára értekezletet hívtak össze. Ez az értekezlet, melyen a vármegye bizottsági tagjainak többsége vett részt, nagyszerű és impozans manifesztáció volt a b.-gyarmati székhely mellett. — Lázás izgatottsággal szervezkedett a b.-gyarmati székhelyvédő párt.

Elérkezett a május 30-ki közgyűlés. A b.-gyarmati párt az utolsó perczig résen állott; megvolt az indítványa is. — A hadüzenő losoneziak, érezve kisebbségüket, látva ügyök kivihetlenségét, — a gyarmati ismert indítvány megszavazása elől — megfutottak.

Elérkezett a szeptemberi közgyűlés, akkor is történtek próba kísérletek a közgyűlés előtt. A gyarmati párt azonban tömörülve együtt lévén, — a Losonezpárt ismét megretirált azzal a fenyegetéssel, hogy majd a novemberi közgyűlésen csinálják meg a döntő csatát és pedig egész nyílt hadüzenet mellett, mert Török Zoltán többünk előtt nyíltan kijelentette, hogy ha ők, t. i. a losonezpártiak, a székhely indítványt meg fogják tenni, azt nem 24 órával, de 15 nappal előbb fogják betörjeszteni a vármegyéhez.

Tizenöt nappal előbb a központi lapokban a losoneziak részéről csakugyan voltak oly közlések, hogy a losoneziak a székhely kérdéssel a novemberi közgyűlésen ismét előfognak hozakodni. Ez a B.-Gyarmati pártot ismét arra készítette, hogy hivat a tegnapi közgyűlésre csoportosítsa. El is jöttek nagy számmal. Ez a csoportosítás és más egyéb körülmények, melyeket indiskréció nélkül nyilvánosságra hozni nem lehetne, ismét csak megfélemlítették a Losonezpártot, s néhány nap előtt már megint olvastuk a központi lapokban a visszavonulás tényét, — t. i. gr. Gyürky Ábrahám, Szakall Ferenc, Török Zoltán és Kovács Ferenc urak nyi-

latkoztát, melyben urbi et orbi kijelentik, hogy a székhely-kérdést a novemberi közgyűlésen felvetni nem fogják.

És így fog ez menni a jövő évben is. Losonez mindig készülődni fog, Gyarmat pedig védekezni, mindkettő a végső kiürülésig.

Losonez politikai és társadalmi viszonyai és ügyei csak alárendelt dolgok lesznek, a fő dolog lesz a székhely. Ez lesz irányadó a képviselő választáskor is. — Gyürky gróf a felvetett és általa programszerűen biztosított kérdés lidércnyomásától nem szabadulhat.

Hát bizony furcsa háború az! De nemcsak furcsa, hanem nézetünk szerint hiábavaló is.

Az egész dolgot, mely nem kevés kellemetlenséggel jár, egy pár rajongó lelű losonezi ember csinálja, akik Losonezot lekötelezni kívánván, — magoknak érdemeket akarnak biztosítani. Rajongani egy város emelkedéseért, jogosult minden és törekvésekkel, szép és nemes dolog és mindig dicsőségre válik az illető város fiainak. — De rajongani oly dolgokért, melyek jogosulatlanok és melyek csak mások romjain érhetők utól, nem szép.

Mert tudják meg a losoneziak és Losonezpártiak, hogy Gyarmaton is vannak rajongó férfiak, akik a vármegye székhelyét egyészen jogosult és így szép törekvésekkel széppé és nagygyá akarják tenni; tudják meg azt, hogy a gyarmati székhelyet a vármegye bizottsági tagjainak nagy többsége soha sem fogja engedni elejteni, s a tények logikája már eddig is az, hogy hiába való ez a háború, s hogy Losoneznak az lesz a legjobb akarója és legjobb barátja, aki ettől a furcsa háborútól megmentik, az obligált embereket e kérdés lidércnyomásától felszabadítja s ezáltal a vármegye belbékét biztosítja.

Nógrádvármegye közgyűlése.

Nógrádvármegye tegnap, nov. 20-én tartá közgyűlését. A közgyűlésen, bár a székhelykérdés a losonezpár-

TÁRCZA.

Már minálunk népszámlálnak . . .

Nyakunkon a népszámlálás, újév napján kezdik. Vállalkozó hazának pennájukat edzik. Lesz mit írni, hát számlálni, győzze a ki bírja! Ingyen papír a mire írsz, ingyen a ki írja!

- Fehér lapra férfi nép, a kékre meg nőkék. Nem határoz halványok-e, barnák-e vagy szökek; Szébb a kék szín a fehérnél, s a papírnak dragább, Lám itt is föltekintet: férfakkal hátrább.

Megjön a nap, ajtó nyílik „boldog új esztendő!” Hoztam lapot, kék-fehéret szépen kitöltendő: Kérdés rajta feleletet, nagy betűkkel kíván, Vallomások igazságnak ne legyen ám híján.

Az a kérdés, hány éves vagy? nőtlene-e, vagy nőse? A kedélyed megörvén, vádát avagy bösze? Állásod mit? Pap, katona, ügyvéd járásbíró? Bakter, kapus, harangozó s nem novella író?

Tudsz németül hangot adni? Imádkozni törő? Menyek ura hogy érthessen legutolsó szótlul, Tested-lelked nem beteg-e, tüdőre vagy-e? Világtalan, néma vagy-e? Az érzékeny lágyc-e?

Jaj Istenem elrejtőzöm, hogy feleljek rája. Segítene rajtam nagyon vacsi kofa szála. Ne félj semmit, bízd a nődre, végy fejére kendőt; Népszámláló szegény ügynök: boldog új esztendő!

Don Miguel.

Adél álma.

— Novelette. —

Csak-ketten voltunk, Adél meg én. Ott ültünk együtt a szőlőindával befuttatott lugas védő rejtékében. Oh mily régen lestem e pillanatot! S most, hogy legforróbb vágyam teljesült, midőn a rég keresett alkalom önként kínálkozott: ott ültem az imádtott lény mellett szóltanul.

Előretek nekem, mikor az ember igazán szerelmes, sokszor jut ilyen zavarba; én pedig veszedelmesen szerelmes voltam, amilyen az ember 18 évvel csak lehet:

nem esoda hát, ha Adél kényszerítve érezte magát kijelenteni, hogy ma rendkívül unalmas vagyok s hozzátette még, miközben szármalmas mosollyal mért végig, hogy ezért komolyan haragszik rám.

Természetesen hebegve mentegetődztem s minden képzelhető okot felhoztam védelmemre, mialtal esetlen viseletem még inkább neveltségessé vált. Szerettem volna valami szín alatt megszabadulni e reám nézve most már végtelen kínos helyzetből. De hát mit adjak ürügyül, hogy távozhassam? Egész testem remegett s csaknem sírva fakadtam a szégyen és düh miatt.

Soha sem voltam ugyan valami nagyon bátor legény a lányok körül, de annyi gyávaságot még sem tetelezttem föl magamról; hja mikor az ember szerelmes, sok bolond dolog megyik vele!

Elkeseredésemben épen valami merényletre készültem, midőn a kerti ösvényen léptek zaja hallatszott. A nevelőnő volt. Meg könnyebültem lelegzettem föl. Meg voltam mentve.

Fölugrottam, hogy ajánljam magam; Adél kezét nyújtotta s e perczben megmagyarázhatlan érzés vett rajtam erőt: hirtelen lehajoltam, de ő hátrakapta kezét, fölkapazagott s a következő pillanatban eltűnt a lugast környező bokrok sűrűjében.

Szomorúan néztem utána, úgy tetszett, mintha még egyszer hátra tekintett volna s ugyanazt a pajzán mosolyt véltem észrevenni, mely annyiszor forrongásba hozta véremet.

Bágyadt léptekkel indultam baza felé. Agyam züggött: igazán szánalomra méltó szerelmes gymnazista voltam.

Ha az ember tizennyolcz éves más színben látja a világot, illuzióit a tapasztalás ebben a korban még nem tépi szét. En különösen hajlandó voltam himni, hogy az egész világ számomra van teremtvé, s hogy saját szívem szerint kell megítélnem némileg kiábrándított, mert csalódással végződött.

Még nem értem el a kerti kis ajtót, midőn hátam mögött nevémet hallám kiejteni; megrezenve tekintek hátra. Adél állt előttem.

— Haragszik-e még — kérdé mosolyogva — lássa hiszen én csak tréfáltam, nem tartom legkevésbé sem unalmasnak; sőt örülök ha hozánk jön. Ugy-e nem haragszik?

Nem tudtam mit válaszolni, egy szó sem jött aja-

kamra; egy álltam ott mint egy bűnös bírja előtt. Éreztem, hogy Adél szeret s én még se mertem vallomást tenni.

Végre ismét ő szakította meg a csendet:

— Jöjjön vissza, majd elmondok önnek valamit, tudom azonnal jó kedve támad.

Gépiesen engedelmeskedtem. Viszsa mentünk a lugasba.

— Nos akarja meghallgatni azt a történetet? Mi?

Persze, hogy ne akartam volna s az igazat megvalva bántott a kíváncsiság, alig vártam hát, hogy Adél beszélni kezdjen.

— Hanem aztán nem szabad ám félre magyarázni szavaimat — mondá, — miközben kis kezével megfenyegetett.

— Dehogyan magyarázom félre — siettem őt biztosítani s most már valóban roppant kíváncsi lettem.

— Képzeld csak — kérdé ő, az éjjel azt álmodtam, hogy szárnyaim nőttek és én a legnagyobb könnyűséggel röpültem át hegyen-völgyön; alattam millió alakban váltakoztak erdő, mező, folyó, tenger s én mind messzebb és messzebb szálam a végtelenségbe. Végre egy gyönyörű vidékre értem, ahol megállapodtam. Amit itt láttam az fölülmul minden képzelhetőt, mintha a természet összes kincseit ide bordta volna egy halomba; csupa fény, ragyogás mindenféle, egész valómát valami megmagyarázhatlan édes érzés fogta el: mozhón élveztem a gyönyört, midőn hirtelen egy angyali alak jelent meg az a bizonyos, amelyik oly gyakran látogat meg álmaimban.

— Vakmerő, hogy mertél szentélyembe lépni? Tudt meg, foglalom vagy, nem bocsátalak többé vissza.

Leírtaatlan üdedség szállt meg, remegtem mint a nyárfa levél, a szellem-alak pedig folyvást közelebb jött hozzám.

— Aki az én birodalmamba téved, azt én eljegyzem magamnak; mert csak úgy lehet részese annak a gyönyörnek, amely itt kínálkozik, — mondá — miközben lassan hozzám hajolt és oh istenem — megcsókolt!

Amin Adél beszélt, arca mindinkább kipirult, nagy fekete szemek kérdőleg emelte reám.

— Nos találja ki, mi történt tovább?

— Valószínűleg mint káprázat eltűnt minden s kegyed fölébredt — felelém.

— Nem bizony még tovább is e bűvös varázslat hatalma alatt maradtam; sőt a szellem azt is mondta,

tiak nevében hírlapok után előzetesen le volt véve a napirendről, hogy számmal jelentek meg a bizottsági tagok, főleg a b.-gyarmati, nógrádi, sziraki és szécsényi járásból.

Nagyobb vitát csak Török Zoltánnak — a virilis liszta kiállítás elleni felszólalása, és a Madách-emlékügyi bizottságnak a losonezi áll. főgymnasium tanfolyamát elleni kért fegyelmi ügye — kellett. Török Zoltán ur kifogásolta a virilis lisztát azért, mert vagy 20 felvidéki virilis lett abból kihagyni. Az alispán azonban kifejtve, hogy az illetőknek záros határidő alatt biztosítva volt a felszólalási joguk, amennyiben azzal nem éltek, a virilis liszta jogerőre emelkedett; emellegre a közgyűlés Török Zoltán azon indítványát, hogy a liszta újból vizsgáltsák meg s hogy azok ellen, kik a lisztát hiányosan állították ki, vizsgálat rendelkezések el. — nem fogadta el. Török Zoltán ez ellen felelkezett.

A Madách-emlékügyi bizottságnak a losonezi áll. gymnasium tanári kar elleni jelentése folytán hozott s lejjebb közölt határozata ellen Kovács Ferenc és Zelenka Gyula szólaltak fel, s erősen pártoltak a tanár urakat, de eredmény nélkül.

A vasutügyben gr. Gyürky a losoneziak nevében igen conciliansan szólalt fel, s elismerést szavazott az alispánnak, de kéri őt, hogy garanciákat nyújtó nyilatkozatát a közgyűlés színe előtt is megtegye. Az alispán ünnepelesen kijelenté, hogy amily mértékben közrehatott az aszód-b.-gyarmati vasút mellett, ép oly mértékben fog működni a b.-gyarmat-losonezi vonal létesítésén. — Beniczky Árpád a hontvármegyei körlevél pártolása mellett szólalt fel, mely körlevél ellenzi az adminisztráció államiasítását.

A közgyűlésről a következőket írhatjuk: Gróf Degenfeld Lajos főispán úr ömeltossága üdvözölve a megjelenteket, a gyűlést megnyitja, s a jegyzőkönyv hitelesítésére Kövy Tivadar, Fáy Árpád és Vannay Ignác urakat kéri fel.

Az alispáni jelentés — Török Zoltán úrnak — fentebb ismertetett felszólalása daczára, tudomásul vétetett.

Felolvastatik a min. miniszterium leirata, mely szerint az eszázari és apostoli királyi felsége megengedte, hogy a B.-gyarmati építendő vármegyei közoktatóház Maria Valéria ó fenségeinek nevét viselhesse. Hódoló tisztelettel vétetett, s hódoló felirat intéztetik a felségéhez azon jótéteményeiért, hogy a szepetaki tűzkárosultak javára 800 frtot, a vizslásiak javára 800 és a kállóiak javára 300 frtot kegyeskedett adományozni.

A járási állatorvosok 100—100 frt fizetés emelésben fognak részesülni.

Az 1549 frt 52 krt tevő kolera alapot a bizottság a segedelmi alaphoz olvasztja be.

A málnapataki utra tervezett 4000 frtot a kereskedelmi miniszter törölte a költségvetésből.

A kimutatott statisztikai ügyforgalmi adatok alapján, melyet Pongrácz György, árvászeki elnök, más vármegyék árvászekének ügyforgalmi kimutatásával hasonlított egybe, egyhangulag elhatározta a bizottság, hogy a vármegyei árvászekhez még egy negyedik ölnöki állomás és egy rendes irattárnoki állomás szervezésére önként a min. belügy miniszteriumot és pedig aképen, hogy ezek fizetései a tartalek alap jövedelméből fedeztessenek. Hasonlólag elfogadtattott az is, hogy az utadó terhére még egy alszámvetői és egy díjnoki állomás rendszeresítése kérelmeztessek.

A betegápolási alap jövedelmei a ráutalt

hogy mindaddig nem lesz nyugtom, míg csak valaki meg nem szeret s ez által meg nem szabadít...

— Hát nem boldogos egy álom volt ez, ugy-e? Ah! még most is félek. Nem tehetek róla, hogy olyan babonás vagyok, de meg lássa, én nagyon boldogtalan leszek engem senki sem fog szeretni.

Nem birtam többé magammal. Hirtelen átkaroltam Adelt s forró csókjaimmal borítottam el arcát s ajakát. Nem is ellenkezett; vállamra hajtotta fejét s mosolyogva hallgatta szerelmi ömlengéseimet.

Egy hosszú órát töltöttünk együtt s ez alatt az egy óra alatt belőlem a gyermekből teljesen meglett férfiú vált. Adél egy új ismeretlen világot tárt föl előttem...

Sokszor, nagyon sokszor látogattunk mi el azután oda és Adél nem volt babonás többé, nyugtalan álmai is elmúltak; a szerelem nekem is szárnyakat kölcsönözött, most már együtt repültünk ama szép vidékre, hol csak gyönyör, kéj és boldogság terem. Boldog is voltam én, olyan boldog mint az előtt soha. Ennek az első szerelmeknek az emléke még most is édes érzést kelt szívemben. Miért nem tartott örökké?

Alig néhány heti ismeretségünk után egy nap ismét Adélhez mentem oly időben, mikor rendszeren a kertben szokott lenni; amint az ajtóhoz értem, azt belülről elreztelve találtam; ma nem várt rám. Elhatároztam, hogy a tulsó oldalon a nem igen magas falon átmászom s meglepem őt. Lábujjhegyem közelédtem a lugas felé, honnan suttogást véltem hallani, óvatosan hártottam el a látásomat akadályozó galyakat; ott láttam Adelt Jenő barátom karjai között.

Első pillanatban nem tudtam mit tegyek, kevés hiba volt, hogy dühömben rájók nem rohantam; de mégis legyőztem izgatottságomat, szó nélkül távoztam. Soha sem tudták meg, hogy ott jártam.

Másnap találkoztam Jenővel s csak annyit kérdeztem tőle:

— Hát mit álmodott megint Adél?
— Hogy mondd, nem értelek?
— Sajnálom — viszonzám s avval ott hagytam a faképnél.

Adél csakhamar megvigasztalódott, sőt nem sokára ezután beállt becsületes férjes asszonynak, egy háromgyed századot élt gazdag gavalier mellé s azt mondják boldog; én meg agglegény maradtam és — boldogtalan.

G.

fizetéseket teljesíteni képtelen lévén, a bizottság elhatározta, hogy az 2 % -tólra emeltessék s így százalékkal a közégi költségvetésbe bevetessék. Ez által a jövedelem figyelembe véve a 842,842 frt 62 kr adó alapot, 16 ezer frtra tehető.

A szegény alapok egyes közegyeinkben örvendtesen gyarapodnak, minden közegyeben haladás észlelhető. Dícsérrel említtetett fel S.-Tarján, mely már is érezhetően gyakorolja jótékonyait. A közegyek feljogosítva, hogy a szegény alapok gyarapítása céljából 1 % pótdójt kivethetnek. Van még több közeg is, hol nincs szegény alap. Ez okból az alispán utasítottott, hogy a számadások vizsgálata alkalmával ezen közegyeket tudja ki, s azokban a szegény alapok létesítését rendelje el.

Kuris Anselm, Russay Mihály, Kovács András és Plathy Ferencz inséges kölcsönös töröltettek; Harpos Albert inséges kölcsönös tartozása 200 forintban állapított meg.

Gr. Zichy Ferencz főtárnok mester úr öngyümeltossága, mint már elapokban többször érintve volt, a b.-gyarmati censalis perbel folyólag még 1861-ben, mikor főispánja volt e megyének, nagyszerű alapítványokat tett B.-gyarmat város közintézetéi javára. Ugyanis az esetre, ha hogy az itteni censalis telkek urbéri minőségnek fognak a per során megalapítottatni, s állami váltásig alá esendnek, az edes atyját, néhai gr. Zichy Ferenczet 1848-tól 1861-ig illetett, s örökösödés útján reá és Lipót fivérére hárított váltásig tőke utáni kamatokat a város közintézetéi javára ajánlotta fel, és pedig akép, hogy ezen időközű kamatok 1/4 része a római kath. plebániát, 1/4 része az ev. egyházat, 1/4 része a városi kórházat és 1/4 része az akkor létesítés alatt álló kisdudóvát illessék. A váltásösszeg legközelebb folyóvá tévetven, a senior gróf öngyümeltossága rögtön intézkedett aziránt, hogy alapítványi levelet beváltva, — a jelzett időközű kamatok kifizetessenek. Ezen összeg 12,428 frt 55 krt tesz ki, s az a kegyes gróf által a törvényhatóságnak küldetett meg azon megkereséssel, hogy a törvényhatóság a 12,428 frt 55 krt az alapítványi levél értelmében ossza fel. — Minthogy azonban az alapító levél intézkedő részei nem egészen világosak, mert nem tudható az, vajon a római kath. plebániára elő negyedrés kamatai a parochus javadalmazására, avagy a parochia fenntartási költségeire fordítandók-e? mivel továbbá B.-gyarmatban nincs kórház, csak apolda, eszerint az alapítvány e része inkább a B.-gyarmatban építendő megyei közoktatóháza volna fordítandó; de végül az sem világos, vajon az alapítványok egytől egyig a vármegye felügyelete alatt és által kezeltesse-e, s nem volna-e kiadható az ev. egyházat illető adomány ennek autonómikus és es-perességi felügyelet alatt álló kezelésére?

Mindezek iránt a senior gróf úr ó excellenciájára megkérdezettatni fog. Egyse mind neki, ezen jótékony-ságáért, melynek példája tündöklően fog ragyogni mindenkor, — jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

A füleki történelmi nevezetességi vár fenntartási költségei még ezuttal sem voltak megalapíthatók, mivel a műszaki munkálatok rendelkezésen nem állanak. Ezen műszaki munkálatok és költségvetések beküldése iránt felirat intéztetik a miniszterhez.

Losonez r. tanácsú város választási aktusaihoz helyettes elnökül: Szgyártó Sámuel, kir. tanácsos úr választott meg.

Az alispáni jelentésben érintett azon intézkedés, hogy a begyűlt adományok felmaradt összege kizárólag a lipa-gergei tűzkárosultaknak adassék ki, — jóváhagyatott.

Miután vármegyénkben a filloxera 59 községet fosztott meg a szőlőtermeléstől, az alispáni jelentés alapján, felirat intéztetik a földm. miniszterhez, hogy tanulmányi telepeknek létesítését engedélyezze.

A Sipek község föld és rét illetősége jogi természetének megállapítására Pinter Sándor küldetett ki.

Az aradi vértanúk szobra teleplezésének emlékére Arad város bronz emlékművet küldött a vármegyének. Ezen megemlékezésért a vármegye köszönetet szavaz.

Kiszner Mórnak megengedtetett, hogy házat szalmával fedhesse.

Kovács József nógrádi lakosnak még a eszázari és királyi adóhivataltól által kezelt árvakötvénye elértéktelenedvén, 105 frt illetménye a tartalek alaphoz utalványoztatik s erre miniszteri engedély kéréti.

A legtöbb adót fizető névsora bemutattván, tudomásul vétetett, egyik példány a belügyminiszter felterjesztetik. Egyszersmind elhelt Spissák András divinyi bizottsági tag s Benes Gyula és Plathy Gyula választott bizottsági tagok (Plathy Gyula ugyanis virilis lett) helyeinek betöltésére a választás decr. 10-kére tűztetik ki.

Hrabina János utkaparó évi 59 frt 52 krral nyugdíjaztatott, s Hugyez János hajdúnak, ki állását elhagyta, a befizetett díj 75 % -ka utalványoztatott.

A Madách-ügyű bizottság fegyelmi eljárás kért — a losonezi áll. főgymnasiumi tanfolyam ellen, ennek a bizottsággal szemben használt sértő kifejezései és eljárása miatt. Az emlékügyi bizottság jelentése és kérelme alapján, mely az állandó választmányban egész terjelmeben felolvastattott, a panasz iratok felterjesztetnek a min. m. kir. vallás és közoktatás miniszteriumhoz, a hol is a fegyelmi eljárás és teljes elégtétel adás kéréti.

A b.-gyarmati szolgabírói hivatalnak id. Farkas Ferencz b.-gyarmati ügyvéd és megyebizottsági tag által Baintner Arnold főszolgabíronak történt átadásáról szóló jelentése tudomásul vétetett és Kacsokovics Iván volt főbíró minden további felelősség alól felmentetett.

Több gyógyszerész azon kérvényt, hogy S.-Tarjánban még egy második gyógyszerzár engedélyeztessek, a község és az egészségügyi bizottság véleménye alapján a vármegye sem pártolja.

A romhányi-orvosi kórház tartozó községek kérvénye, a köröves fizetésének lejjebb emelése iránt, elutasított.

Tisza Kálmáné szul. gr. Degenfeld Ilona öngyümeltosságnak, mint a „Jószív” egyesület elnökének a

vizslási tűzkárosultak javára küldött 600 frt adományért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik. Főispán úr öngyümeltossága az állandó választmányban bejelentette, hogy Tisza Kálmáné a lipa-gergei tűzkárosultak javára hozzá 600 frtot küldött. Ezen újabb adományt is megköszöni a vármegye. (Az 500 frt a főispán által fog kiosztatni.)

Törvényhatósági körlevelek. Hontvármegye átirata, az adminisztráció államiasítása ellen, nem pártoltatik. Ugoesvármegye körlevele, hogy a betegápolási alapok országos adóval növeltesse, elfogadtattott és hason felirat intéztetik a képviselőházhoz.

Az árva épületek tűzkárbiztosítására alkotott szabályrendelet jóváhagyatott s felterjesztetik a belügyminiszterhez.

A községi és körjegyzők által szerkesztett emlékirat, mely az államiasítási törvényre nézve a jegyzék érdekében javaslatokat tartalmaz, kiadott az alispánnak.

Trenesésvármegye átirata, hogy oda főispánnal Marosvörszky Jenő nevezetett ki, akinek beigtatása decr. 10-én fog végbemenni, tudomásul vétetett.

S.-Tarján megengedtetett, hogy miután az eddig felépített 2 vízmedenceje a vizközépleget teljesen ki nem elégíti, 1481 frt költséggel még két vízmedenczet rendezzen be s a költséget a kórház alaphoz előlegezze. A város adásvételi ügyletei jóváhagyattak, valamint azon intézkedése, hogy a szülésznő fizetését 60 frtról 80 frtra emelte. Azért pedig, hogy az árva segély alapja javára évenként 100 frttal fog hozzájárulni, köszönetet szavazott a vármegye.

B.-gyarmat megvevén a „Jószív” utca részére a rom. kath. és ev. iskolák, falkolait ezen jogügylet, mivel az 1886. XXII. t. cz. 110. §-a értelmében nincs köllőg felszerelve, visszautasított; azonban az alispán felhatalmaztatott, hogy az alaki hibák pótlása után a szerződést záradékolhassa.

A divinyiek malomvételi jogügylete alaki hiányok miatt szintén elutasított. A nándoriak és ipoly-nyitraiak jogügyletei szintén elutasítottak.

Thomka Ede gácsi lakos felelkezte a község azon határozatát, mely a községi költségvetésbe a papi és tanítói járandóságokra 591 frtot vett be. A felelkezés azonban a kanonika vizitáció és egy régibb egyezség alapján elutasítva lett.

Kisteregne községi házvételi ügye jóváhagyó elintéztet.

A kórhábak fizetéseinek szabályozása iránt megfelelő helyes intézkedések tetettek. Vadkert és Dejtár utasítottatni fognak, hogy szülésznőről gondoskodjanak.

A b.-gyarmati tűzoltó egyesület fogatai után járó közmunka a segedelmi alaphoz fedeztetni fog.

A községi költségvetésekre hozott javaslatok egytől egyig elfogadtattak.

Gaal Lajos b.-gyarmati állatorvosnak, mint a járásban szolgabíróilag alkalmazott községnek 157 frt uti és napidija megtérítetteti határozatott.

Hirsch báró és Bischitzné úrhölgynek Rozner Ervin br. által közvetített 500—500 frt kegyes adományaiért köszönet szavaztatik.

A varsányi iskolaszék kérvénye segély iránt alap hiányában teljesíthető nem volt.

Losonez városnak Tomonczek Józseffel kötött adásvételi ügylete jóváhagyatott.

Az árvapénzek és alapok 1891-ben is a b.-gyarmati 3 pénzintézetben fognak elhelyeztetni 4—4¹/₂ százalékkal, és pedig a b.-gyarmati takarékpénztárnak 2¹/₂, a néphankban 2¹/₂ és a takarékpénztár hitelintézetben 1¹/₂-öd arányban. A segedelmi magánpénztár költségvetése is meg erősítve lön.

A közmunka költségvetés és az aszód-b.-gyarmat-szécsény-losonezi helyi érdekű vasút.

Vármegye alispánjának jelentése, melylyel a vármegye közutainak 1891—92. évi előirányzatát annak előzetes tárgyalása alkalmából hozott 1452, 1644—1890. sz. közigazgatási bizottsági határozat kapesán bemutatja, s az ezzel egyfűtessen tárgyalandónak kimondott kérvénye b. Rozner Ervin, Palszky Ágost és Tolnay Lajosnak, mint az aszód-b.-gyarmati s b.-gyarmat-losonezi helyi érdekű vasutak engedélyeseinek 100 s illetve 300 ezer forintnyi törzsszékény vásárlása után nyújtandó törvényhatósági segély tárgyában.

A vasutügyben a közgyűlést megelőzőleg nov. 28-án d. n. 3 órakor conferentia volt, melyen igen számosan vettek részt. A conferentia felolvastott a lejjebb határozati javaslat. Ellene esakis Huszár László ur szólalt fel azon ismert álláspontjánál fogva, hogy ő a dunai összeköttetést ohajtja. Gr. Gyürky, Török Zoltán szintén elfogadták a javaslatot, Török azonban, azt kívánta kimondatni, hogy a vasuti részvénytársaságban a megye képviselve legyen. Sréter a törzsszékények befizetését nem 8 nap alatt, de a teljesített vasutépítés mérvéhez képest kívánta kimondatni. A füleki járás nevében Szakall Ferencz őszinte magyarsággal járult hozzá a javaslathoz.

Zelenka Gyula azt kívánta, hogy az építés losonezon kezdődjék. A felhozott kérdésekre részint Seitovszky, részint Tolnay Lajos a kellő felvilágosításokat megadván, a conferentzia, utóbb pedig ez állandó választmány a határozati javaslatot egyhangulag elfogadta.

Az 1890: I. t.-cz. alapján bemutatott 1891. és 1892. évi közmunka költségvetés is elfogadva lön.

A közgyűlés a javaslatokat elfogadván, a határozat következő:

Ezen vármegye közonsége, áthatva azon meggyőződéstől, hogy a vasutak s különösen is a helyi érdekű vasutak hivatnak a vármegye szűkebb közigazgatási érdekeit szolgálai s helyi politikai, ugy közigazgatási szükségleteik kielégítése körül hatályos tényezőként szerepelni; utógvi közigazgatásunk jelen változott s az 1890 évi I. törvény által teremtett új helyretele alkalmából kötelességének ismerteti fel mindenek előtt azon helyi érdekű vasut vonalakat alapítani meg, melyeket, mint közérdeket vármegyei érdeknek ismer s melyeket ez alapon az 1888. évi IV. törvény 7. §-a rendelkezésében biztosított jogszétség alapján nem csak segélyezendőknek tart, de melyeket utógvi politikája helyes irányozhatasa szempontjából tovább elhatározásainak s különösen is utalozata felvilágosítása s megállapítása alkalmából, mint a közlekedés és forgalom legfőbb tényezőit megfelelő figyelemben részesíteni kíván.

Ily vármegyei érdekű vasut vonalakat megállapíttatnak s elfogadtatnak a b.-gyarmat-aszód, mint egy vármegye

szekehelyet az ország központjával köti össze. A b-gyarmati-
losoncz, mint mely a vármegye felső vidékét hozza közvetlen
kapcsolatba annak központjával, a végül a lokos völgy ver-
ezet, mint mely a vármegye túlnyomó nagy részének termel-
vényei számára a vízi út előnyeit biztosítani van hivatva, mert
elvitathatlan, hogy Verőce ezen vármegye forgalmi irányzatai-
ban ugyanazon helyet jogosult elfoglalni, a mint Fiume képvisel,
az ország forgalmi politikájában.

Ezen megállapodáshoz képest br. Rosner Ervin, Pulszky
Agost és Tolnay Lajos, mint az alsó-fő-gyarmati s b-gyar-
mat-losoncz-i vasutak engedélyesei s illetve elönmunkálati enge-
délyesek, esetleg törvényszervi engedélyesek részére s a mon-
dott helyi érdekű vasutak tényleges kiépítése esetére, azoknak a
forgalom részére történő szabályszerű átadásának napját a munka-
merveinek arányában kifizetendő 300000 azaz háromszázezer o. m.
értékű forintos olfkeg biztosít, hogy abból 100000 o. m. ért.
forint az alsó-fő-gyarmati vasút 100000 forint névértékű törz-
s részvénye ellenében, 200000 o. m. értékű forint pedig a b-
gyarmati-losoncz-i vasút 200000 forint névértékű törzsrészvényei
ellenében lesz kifizetendő. Utasítja vármegye alispánját, hogy
kereskedelmiügyi m. kir. miniszter úrnál az egyelőre Romhány-
ból kiinduló s a Lokos völgyén Verőce-re vezetendő helyi-
érdekű vasút elönmunkálati engedélyét a törvényhatóság nevében
kérvenyezze, s egyidejűleg elhatározza, hogy ezen vasút sege-
yzésére s létesülésének elmozdítása érdekében 100000 forint
névértékű törzsrészvény jegyzését biztosítja s annak folyósítása
iránt ezen vasutnak a forgalom számára történő szabályszerű
átadásától számított 8 nap alatt kötelezettséget vállal.

Hogy pedig vármegye közönsége ezen határozatának,
annak kieszközöléséért jogerőssége után érvényt szerezhessen s
vállalt kötelezettségeinek annak idején akadálytalanul eleget
teheszen, elhatározza: mikép a pesti hazai első takarékpénztár-
tól kommunika alapja terhére s a nándor-vanvarezi törvényha-
tósági közút létesítésére felvett rövid lejáratú 100000 forintos
készpénz kölcsönét hosszú lejáratú kölcsönre convertálja, s e
célból, valamint a 400000 forintot tevő vasúti segély összegek
kifizetésére a törvényhatóság utalap terhére egy 500000 frtos
hosszu lejáratú kölcsönt vesz fel, oly formán, hogy ezen kölcsön
nyelvt daczára fel nem emelkedő tőke hiány a folyóhatóság felszapo-
roló időközök kmatokból leendő kiegészítendő s hogy ezen mű-
veltet eredményei és következményei már az 1891—92. évi tör-
vényhatósági közutak előirányzatában kifejezésre juttatandók.

Ezen megállapodások figyelembevételével az 1890. évi I.
törvény s végrehajtása tárgyában kibocsájtott 21892 sz. Keres-
kedelmiügyi m. kir. miniszteri utasítás rendelkezéseinek pontos
figyelembevételével egybeállított, kellő indoklással kísért s
törvényhatósági közgazdasági bizottság 1452, 1644—1890. sz.
határozatának tanúsága szerint előzetesen letárgyalta: Kellőleg
közönségre tett s észrevétellel meg nem támadott költségelo-
irányzat kiadási része rovatonként s tételenként letárgyalván,
annak VI. rovatát alatti, a vármegyei érdekű vasutak segélye-
zésére haszn. összegű törzsrészvények ellenében 400000 forint,
VII. rovat alatti a felveendő 500000 frtos kölcsön évi törlesz-
tes hányada 20000 frt, a X. rovat alatt pedig a pesti első hazai
takarékpénztár kölcsönének teljes visszafizetésére 100000 forint
beállítási rendelteték. S ekként, egyéb rovat s tételeiben a
közög. bizottság által javaslatba hozott összegek elfogadásával
az A) „valódi kiadások” összege 571467 frt 80 kr., a B) „hite-
lműveletek” összege 100000 frt s az A) és B) alattiak, vagyis a
kiadások főösszege 1891. évre 671467 frt 80 krban állapítatik
meg; míg az 1892. évre: érdeklőleg a VI. és X. rovat alatt előző
évre felvett összegek kihagyásával az összes kiadások 161095
frt 62 krban voltak megállapítandók.

A kiadásoknak ekként a tényleges szükségletek figye-
lembevételével s lehető körültekintéssel, megsokalt összegekben
történt megállapítása után az előirányzat fedezeti részének
összes tételei — kivételével a X. rovat alatt felvett segélyöss-
zegek, mely a bevételek és kiadások között egyenlegként elő-
irányzatotok s 1891. évre 31434 frt 22 kral, 1892. évre pedig
21062 frt 04 kral volt beállítandó, s a XII. rovat alatt 1891.
évre új tételként felvett 500000 frtos kölcsön összegnek — vál-
tozatlanul elfogadtatnak s a valódi bevételek összege 1891. évre
171467 frt 80 krban, a hitel és pénztári műveletek összege 500000
frtban, s illetve az összes bevétel 671467 frt 80 krban; 1892.
évre pedig a valódi bevételek összege 161095 frt 62 krban s
az összes bevétel is, hitel és pénztári művelet hiányában,
hason összegben állapítatnak meg.

Fentírt bevételi előirányzat főösszegekben a bevételek
IX. rovatát alatti az utadók is bentfoglatván, vármegye alispán-
jának elönmunkálatai s közög. bizottságnak arra fektetett javasla-
ta alapján, az összes utadók kötelezett megváltásának fentar-
tásával, azt az 1890. évi I. törvény 23. §-ában részletezett adó-
munka után 10% azaz tíz százalékban, s a minimumok igénybe-
vételével a három kézi napszám váltásig árat úgy az adott fize-
tőkre, mint a törvény 25. §-ában megjelölt egyesenes államadók
nem fizető, de utadók tartozás teljesítésére kötelezettnek néve
1 frt 50 kr, azaz egy forint 50 krban, az egy igas napszám
váltásáig pedig 3 frt azaz három forintban állapítja meg.

Végül kereskedelmiügyi m. kir. miniszter úrnak 4878—1.
szám alatti leiratában foglalt azon kívánalommal szemben, hogy
előszörban a verség-közeves-apez-szurdok-puspoki és öllekaj-
nások, másodszorban pedig a kisterenne-nádudfal-pétervársári,
részben törvényhatósági, részben közösi közutak helyreállítá-
sának, illetve fokozatos kiépítésének, mint a költségelőirány-
zattal szoros összefüggésben levő, de a vármegye valódi érde-
keinek szolgáló törvényhatósági közutak hálózatának fejlődé-
sére káros visszahatást rendelkezős ellenében az 1890. évi I.
törvény 10. §-a alapján indokolt s tiszteltteljes feltejesztések
s azon kérésnek előterjesztése határozatik, mikép kegyes-
kednek kereskedelmi miniszter úr önagyméltósága a törvény-
hatóság területére nézve megállapítandó állami utak tekintete-
ben a tárgyalásokat megindítani, hogy azok végleges rendezése
alapján ezen közgyűlés is, a törvényhatósági közutak hálózatát
újabb megfontolás alá véve, azokra nézve megállapodásra jut-
hasson.

Jelen határozat s annak tárgyánál szolgáló ügyiratok ke-
reskedelmiügyi m. kir. miniszter úrhoz azon kérelemmel ren-
deltemek feltejesztetni, hogy az utadók százaléknak és minimu-
moknak megállapítására vonatkozó határozatot, s az 1891—92.
évi utalap előirányzatot, valamint az 1888. évi IV. 7. §-a alap-
ján a helyi érdekű vasutaknak megszavazott segélyt s kölcsönt
kegyesen jóváhagyni s illetve engedélyezni, s az möbbikakra
nézve helyiügyi s pénzügyi m. kir. miniszter úrak jóváhagyó
hozzájárulását is kieszközölni kegyeskedjék. Végül kimondatott
az is, hogy a vasúttársaságokban a vármegye legalább is
egy bizottsági taggal képviselve legyen.

A közigazgatási bizottságból kilépett tagok, név-
szerint: Balás Antal, gr. Gyürky Ábrahám, Posztóczy
Iván, Szakall Barna és Szontagh Pál urak újból meg-
választattak.

A központi választmány Buttler Ervin br. és Mar-
schall Rezső br. urakkal egészítettett ki.

Végül, midőn az egyes bizottságok kiegészítettek,
a közgyűlés az elnöklő főispán által d. u. fel kettőkor
felo-sztatott. A közgyűlés befejeztével a főispán és alispán
zajos és lelkes eljenzésben részestültek.

Kereskedőinkhez.

Néha a dolgok rendjét készakarva, avagy csupa túl-
buzgalomból zavarják össze az emberek. Ezuttal semmi
egyebet nem kívánunk eszközölni, csak azt bizonyítgatni,
hogy mennyire van nálunk is némely iskolai dolog ösz-
szelbogyva.

T. kereskedőinkhez fordulunk, — annál is inkább,
mert több helyről hallottuk a megjegyzéseket, hogy a
meglévő állapottal nincsenek megelégedve: tapasztaltak
ugyanis, hogy a kereskedelemügyi miniszterium által az
alsófokú kereskedelmi iskolák „szervekedése” és továbbfej-
lesztése tárgyában kibocsájtott 29801. sz. szabályrendelet
s különösen annak 15. §-a nem érvényesültek.

Részletezzük a dolgot, a mint volt és van.

Az iparte-stület felkereste az alsófokú ipariskolai bi-
zottságot az iránt, hogy a kereskedő tanulók, — miután
külön alsófokú kereskedelmi iskola eddig nem létesül-
hetett, — az alsófokú ipariskolába járjanak. Ezen eljárás
következtében a kereskedő tanulók az alsófokú ipariskolai
bizottság és tantestület hatáskörébe estek, kik különvá-
laszták őket az iparos tanulóktól és külön időben oktat-
ták őket az alsófokú kereskedelmi iskolák számára előírt
tárgyakból és tankönyvek szerint. Ez iskola ügye a városi
képviselettestület közgyűlésének is képezte tárgyát, a mi-
kor a nevezett iskola vezetője akkép bátorzkodott nyilat-
kozni, hogy az az iskola nem alsófokú kereskedelmi is-
kola, hanem alsófokú ipariskola. Ez által ugye magát a
törvényt csavarta el, valamint félrevezette a képviselős-
tületet s a helybeli kereskedőket csak azért, mert tartott
attól, ha kinyilvánítja — amint kellett is volna, — hogy
a hivatkozás tárgyát képező iskola alsófokú kereskedelmi
iskola, bekövetkezhetik, hogy az alsófokú keresk. iskolák
számára szóló 29801. sz. miniszteri szabályrendeletnek
kell érvényt szerezni, a mely rendelet kimondja, hogy az
alsófokú keresk. iskolákban első sorban szakképesített tan-
ítók vannak hivatva tanítani és csak másodszorban nem
szakképesítettek, városunkban tehát elsősorban a polgári
iskolai tantestület.

A kereskedők bizonyára visszaemlékezhetnek arra
az időre, a mikor Komjáthy Anzelm tanfelügyelő egybe-
hívta a kereskedőket és a polg. iskola tantestületet ta-
nácskozni a fölött, miként szerveződjen az alsófokú keresk.
iskola. A törvény szerint szerveződött minden, csak egy
hiba volt, hiányzott a törvényes megalakulni szokott
alsófokú keresk. iskolai bizottság, melynek felelőssége
nélkül mi sem volt kezdeményezhető és keresztülvihető.

A multhoz alkalmazkodva tanácskozzanak ma is és
ne engedjék tanulóikat oly iskolába járni, mely nem a
törvényszabta kívánalmak szerint van szervezve. Hassanak
oda, hogy az se hideg, se meleg módon szervezett és
folyamatban lévő ipariskolának jogtalanul elnevezett alsó-
fokú keresk. iskola vagy egyúvé forrjon az alsófokú ipar-
iskolával s ugy az iparos, valamint a kereskedő tanulók
alsófokú ipariskolai oktatásban részesüljenek, vagy léte-
süljön törvényszabta módon szervezett alsófokú kereske-
delmi iskola s mint ilyen szakképesített egyének vezes-
sek, illetve tanítsanak benne.

S ha tanácskozásuk eredménye a törvényszabta ki-
vánalmaknak megfelelő iskola lesz, — mit a kor s a
törvény egyaránt követelnek, — akkor tegyenek meg min-
dent arra nézve, hogy a létesült iskola föl is virágozzék.

A Nógrádmegyei Múzeum-társulat létrejöttét

most már biztosítottak tekinthetjük; a pár nap előtt
bíbocsájtott aláírási izeken már eddig is 14 alapító, 27
rendes és számos pártoló tag írta be nevét, s gróf
Degenfeld-Lajos főispán úr ezen kiválólag kultu-
rális ügy támogatására Nagy Iván vezetése alatt
küldöttségileg kéréstén fel: ő méltósága készséggel állott
élére az ügynek. Az alapítók sorában olvassuk, a lapunk
mult számában már említetteteken kívül: gr. Degenfeld
Lajos, Seifovszky János, Laszkáry Gyula, Mocsáry Odón,
Huszár László, Szent-Iványi Ferencz, Jörnczi Hoffmann
Jakab, Berezzely Vilmos, Szmrcecsányi Emil, Veres Imre,
Pajor István urak neveit. Rendes tagok között a multkor
már említettekben kívül: Pintér Sándor, Rell Pál, br.
Buttler Ervin, Szabó János, Szabó Vilmos, Veres Ernő
(horpácsi), Edvi Illés Odón, Fáy Árpád, Simkó Frigyes,
Simonyi Dénes, Sréter Alfréd, Beniczky Árpád, br. Je-
szenszky Sándor, Patak János, Darvai Armin, Aninger
László, Horváth Gábor, Srenker Endre, Balogh Dezső,
dr. Csajka Emil, Balás János, Majthényi Imre, Szontagh
Antal, Baintner Arnold, Ottlik Péter, Plachy József,
Nagy Mihály, Weisz Gábor urakat. A pártoló tagok
között Fenyves Jakó hadnagy, Löwinger József, Luby
Károly, Doman David, Gráber Gyula, Weisz Jakab urak
neveit. A taggyűjtés azonban még csak ezután indul
meg javában s tovább is jelentkezni lehet e lapok szer-
kesztőségénél, avagy Nagy Iván úrnál Horpácon, vala-
mint az alább említett végrehajtó bizottság tagjainál. Az
első értekezlet gr. Degenfeld Lajos főispán úr elnöke-
lete alatt november 28-án lón megtartva, a megyeház
kis termében, mely alkalommal határozatba ment, hogy a
lapunkban már közölt alapszabály tervezetet a Seif-
tovszky János alispán úr elnökelete alatt kiküldött 20
tagból álló bizottság vizsgálja át, s egyszersmind közre-
hasson a társulat kifejezésére. A bizottság tagjai: br.
Andreánszky Gábor, Balássy Antal, Beniczky Árpád,
Fáy Árpád, gr. Forgách Antal, Horváth Danó, br. Je-
szenszky Sándor, Kovács Ferencz, Kovács Nándor, Kövy
Tivadar, Madách Aladár, Mocsáry Odón, Nagy Iván, br.
Nyáry Jenő, Pajor István, Pintér Sándor, Pongrácz György,
Reményi Károly, Szontagh Antal, Sztranyavszky Géza.
Hlykép bizton reméljük, hogy a társaság rendszeres mű-
ködését már tavasszal megkezdheti. Az értekezlet jegy-
zője Fáy Árpád úr volt, aki közügyeinknek szintén
egyik buzgó tagja.

S.-Tarján, nov. 28.

Tekintetes Szerkesztő úr! Tudva, hogy becses lap-
jában megyénk közérdekű ügyeinek támogatására mindig
tért enged, szabad legyen nekem is röviden az irányadó
körök figyelmét a mult napokban községünket is mond-
hatom, nem kis érdeklődést keltett ügyre felhívni.

Már valami 6 éve, minden évben megújul egy 2-ik
gyógyszertár felállítása iránti kérvényezők, évről-évre na-

gyobb száma, amennyiben ezen ügy községünk minden
egyik lakóját közelről érdekli, nézeteimnek következők-
ben adok kifejezést.

Ezen ügyet mult hó végén községünk képviselős-
tűlete, mondjuk ki nyíltan személyes érdekek folytán a
többség, nem véleményezőleg terjeszté fel a megyéhez,
elfektintve ezen körülménytől, azt minden laikus is belátja,
hogy egy 2-dik gyógyszertárnak a megelhetése kétséget
sem szenved ugy nagy vidékének, mint magának köz-
ségünk nagyszámú lakossága folytán, mely lakosság nagy
zömét, balesetek és betegüléseknek könnyen kitevő mun-
kásokból áll, mely munkások társadalmi intézményök foly-
tán mind igen könnyen és költség nélkül gyógykezelhetik
magokat.

Tarján megyénk 2 nagyobb városa B.-Gyarmat és
Losoncznál is jóval nagyobb lakossággal bír*) és e váro-
sokba már mult években a 3-dik gyógyszertár felállítása
iránt folyamodtak, hát itt hogy ne élhetne meg kettő, sőt
3 is jobban itt, mint ama városokban. De tudtommal is
az erre szóló törvények is csak azt mondják, hogy meg-
elő-e két vagy több gyógyszerész, nem pedig, hogy szük-
séges-e mivel kellő személyzettel foglalkozva egész nagy
követelményeknek is lehet megfelelni, hogy, hogy? az
már ismét kérdés, példa reá a Füzy-fele eset, mit nem
tesz a gyógyszertárakban a dolgok túlhalmozottsága, ez
az eset pedig nálunk meg van. Jelenlegi gyógytárunk
fekvése is sok hozzá szólni valót enged, lévén az a köz-
ség egyik végén, mi a gyors gyógyítási segélytől, a na-
gyon is elszórva lakó lakosságot, különösen az itteni nagy
sarak esetén, elzárja. Tekintve azt is, hogy már évek óta
évről-évről többen, többen kérelmezik e gyógytárt, mi
arról tanuszkodik, hogy meg van a feltétel a megelhetésre,
mert ha nem volna, bizonyára nem folyamodnának min-
dig annyian, nem volna-e már erősebbül megalod, mint
folyvást zaklatva vele, meggyőződésem szerint előbb-utóbb
is a miniszterium által lesz engedélyezve.

De kérdem nem emeli e községünk erkölcsi érté-
kén kívül, közegészségi és társadalmi tekintetből is, ha
egy jóvalval szakképzett gyógyszeressel szaporodik köz-
ségünk, anélkül, hogy az által a meglévő gyógytár for-
galmában lényegesebb változást okozza.

Midőn pedig még számos indokkál támogathatnám
ezt ügyet, soraim csak azon megjegyzéssel zárom be, hogy
senki személye mellett nem fogtam szót, csupán saját
nézeteim és az általános ohajnak kívántam kifejezést adni
azzal, hogy községünkben egy 2-ik gyógyszertár felállítása
nagyon is kíváncsú volna, amiért az irányadó körök fi-
gyelmét arra felhívni bátorodom. Igen tisztelt szerkesztő
úr pedig fogadja különös tiszteletem jelzését.

Egy salgótarjáni lakos.

A humoros közönség köréből.**)

Lucsencz, Sz. Katalinka napon.

Ides szerkesztő barátom!

Nagy ujságot írom magának. Itt volt a kegyelmes, a
Pavel Szontagh ú exzellenenciája. Megjédtük ize szítsza-
ladgáltuk ki jobra ki balra. Csag aztán kezünk lélegzenyi,
mikor megtutuk, hogy azta h o t o t, teezik tudnyi, amit
magoktól kapta, nem hozta magával. — Egy titkos ren-
dőr (detvegtiv) mindig sarkába vóta; de kitönt, hogy a
kegyelmes egészen artatlan, hód hagyta útét. Ű csak
lucsenczi Koch-ot, a dr. Plichta uraságot gyütte meglá-
togatnyi heptyika tanolmányozás viget. Másnab viszautazta
Horpácsra a Gere Miska udvarnokjával együtt, ihen és
szonjan, mer egy grajezárt se nem kététté Lucsenczon,
hogy ayal ize szeginyeb legyen Lucsencz.

Pulszki uraság Rosneral hosszú orral elhagyta Lu-
csenczot a novembrus 20-ki vasótyi konferenciaia otán.
Ki gondolt vóna, hogy lucsencziak, akik miatt mult nyáron
majd agyonötötték Gyarmaton, eserbe hagynak őket!?
Ma konferenciaia előtt mondot nekik Terek: „Timeo da-
naos et dona ferentes!” — Nem kely Lucsencznak olyan
vasót, mi ayal a kotya Gyarmatal eszeketyi éket. Rosner
okos beszíokkal akart kapacizálni. Nem írt semit se.
„Le kell venyi ügyet napirendről,” e vót jelszó. Örülték
is Pulszky és a Rosner uraságok, mikor már rárosi
hidhoz írték, ize megláták termiszetes hazajókat: Szicsinyt
ize Gyarmotot. A konferenciaia jegyzükönyve is máskípen
van felvíva, ize nem úgy mint határozat. Nem esodálok,
mer jegyzükönyvet N. D. K.-nál írták. Halok, hogy
Szicsinyba ize Gyarmotha minden vasutat megszavazták.
— Halok, hogy Gyarmot nagyon szívesen fogadott a meg-
tírt Koriolanusokot.

Magoknak szerencse, hogy most gr. Gyurky a kü-
szinel van elfoglalva, mert let vóna megint szíkhelyhez,
aminek in. — kezünk legyen mondvá, — nagyon örödlöm,
mer akor sok potyát lehet zinya meg zenyi. De hód
minden elmúlja magát a világon. A lucsenczi szíkhely
szévetségbul is, mint sülyvedő hajorul, — kezdenek ki-
ugralnyi potkanok, Szilargyi halgatya, Kovács Ferus
halogatya, mondja Terek: „in nem merek.” Gyurky mar
esag maga tartja a lyukas rásztavát, melynek alata
Baranyai kehegi — utolsó szuszat.

Olyvasott Pajor koszorós kültűnek úvi reminiszren-
ciaikat, a mit írta a „Lucsencz ize Vidikiha.” Cz. cz.
ez.! Nagyon tetszette az lucsencziaknak, hogy Pajor ora-
ság oda szegédel, a hol többszer megmóstatg koszorós
ize soha meg nem öszlő fejt. De halom, Reminyi fé-
birő, ezért a renegácsáigrt, három szent misét fogja
szolgálatnyi Pajor lelki ödvőseigrt.

Közgyűlisra Gyarmatra sokan kiszűlik, de hogy
elmenek e, azt nem tudunk? mer kevis pizunk van na-
knunknak. — In is kiszűlok, pegyig míg egy kopekom
sincs. Tegnap elkírtém Xantipa ambrelját, ize esüba-sárba
beszaladgáltam várást egy kis-piz viget. Sehol se nem

*) Ez kérdem nem áll, mert S.-Tarján lakosságának száma
az összes telepekkel együtt: 6246, míg B.-Gyarmaté 6833, Lo-
sonczé pedig Tugárral együtt: 6307.

Szerk.

**E rovatban közöltekért felelősséget nem vállal a szerk.

kaptam, míg sidókna se, pedig nincs otálatosabb, mint olyan sidd, akinek piz nincs. — Mig, próbákozik Wohl Hermannynál, vagy Dajcsánál, kik egész Lucsenczot isz vidikit pizrel tartják.

P. S.

Prohazska Zebulon.

Ha megyök Gyarmatra, tesik nekem egy egészen indifferens helyen kvártilyt szerényi, hol se Gyarmotpart se Lucsenczpart nem fogja fogdosni. — Nem jó lenne beszélni „Okos asszonyba”? Búcsók bácsi nagyon ajánlot „Okos asszonyt.”

II.

Lucsencz, ad kalendás grecas.

Sietem tudatni, hogy nem megyök Gyarmatra kerzgyillra, mer most olvasok zugsagokból, — gr. Gyurky és Szakal Perus ablegatus urakok úvi nyilatkozatát, hogy ők szikhely kirdist nem fogják most fölvetni isz agyak magoknak mig egyszer amnesztyiát. De hogy mikor fogják? azt nem írják. Most legjobb lenn magoknak felvetni, hogy megint apelalhasunk.

P. Z.

Hírek és különfélek.

Személyi hírek. Gr. Degenfeld Lajos főispán úr ömeltősága nov. hó 27-én jött a szekvárosba, honnan a gyűlések után decz. 2-án távozik el.

Öfelsége a király a vizslási tüzkarosultak javára 800 frtot, a kállói tüzkarosultaknak pedig 300 frtot adományozott.

†. Szpevák Sándor m. kir. pénzügyi tanácsos pénzügyigazgató f. hó 29-én szombaton reggeli 6 órák orok elele 58. évében jobblétre szenderült. Halálát gyögyíthatlan baj okozta, s az orokve tisztelt tetterős férfit halála minden körben ószinte részvétet kelt és a pénzügyi tisztviselőket, kik a boldogultban a legjobb főnököt gyászolják, mélyen lesújtotta. A derék, szorgalmas hivatalnok az utóbbi időben egy lokális baj miatt betegeskedett, s alig 10 nap előtt nejevel Bécsben járt oroksi tanács végett, de meg a hét közepén is irásztalanál láttuk őt. Temetése hétfőn d. u. 3 órák or fog végbemenni; az engesztelő szent mise pedig deczember hó 2-án reggeli 9 órák or fog a Mindenhatónak bemutatni.

Vettük a következő gyászjelentést: Szentimrei Károlyi László v. b. t. tanácsos, nyugalmazott alkanczellár és Szentimrey Károlyi János volt országgyűlési képviselő, valamint Mankóhúki Balog Károly budapesti kir. ítélőtáblai bíró saját — s az összes rokonság nevében mély fájdalommal jelentik a forrón szeretett testvérnek, illetve sógor- és rokonnak: Szentimrei Károlyi Miksa 1848. 49-iki volt házár-alezredesnek f. hó 25-én d. e. 10 órák or, Pinczen, élete 74-ik évében a végső szentségek ájtatos felvétele után történt gyásos elhagyat. A boldogultnak hült tetemei f. hó 27-én d. u. 3 órák or foguak a pinczi sírkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent mise áldozatok Pinczen, Szentimrei és Gesztetén f. hó 28-án foguak a Mindenhatónak bemutatni. Pinczen, 1890. november 26-án. — Hegedűs Ferencz, pénzügyi tisztviselőt megrendítő csapás érte azáltal, hogy fiatal neje tegnap nov. hó 29-én a déli órákban néhány napi szenvedés után elhunyt. Három kis árvt hagyott hátra. — Reizer Fülöp b.-gyarmati biztosító társulati ügynök nov. hó 28-ikán birtelen kimult. — Áldás és béke poraikra!

Jótékonyaságok. Seitovszky János alispánunk köz-tiszteltetben álló neje sz. Szitányi Eugénia urhölgy öngyásága, ki mióta csak B.-Gyarmaton lakik, karácsony fáján minden esztendőben számos szegény g. ermetek ruház fel és sok szűkölködő családot segélyez. — városbíráunktól az idén is névsorat kérte a valódi szegény leánygyermekeknek, akik tehát már jóval karácsony előtt meleg öltözetek nyerjenek az igazi jósztól.

Követésre méltó példa. Rónai Ignác b.-gyarmati házbírók egy öl tüzfut küldött a városházára, hogy az a szegénység között vallás különbség nélkül szétosztassék, atadván egyszersmind a felvágatás díját is. A kiosztás péntek délután megtörtént, s a város előljárósága lapunk útján mond köszönetet az adakozónak. S mivel hogy teljes szigo ával beköszöntött immat a nagy hideg vajha minél számsabban követnek e jó példát. Jobban eshetik családi kör, vagy ismerősek társaságában a háztűz melegét élvezni, ha tudjuk, hogy az ügye fogyott szegények se dermedeznek szűk otthonukban. Egyegy avult ruha, fehérnemű, kimustrált saru cipő, (stb.) a szegénynek még jó szolgálatot tehet.

Kinevezés. Szabó Béla, b.-gyarmati m. kir. adóhivatal IV-ik osztályú számtisztje a baani m. kir. adóhivatalhoz III-ad osztályú ellenőrré nevezetett ki.

Számonkérő szék. Gr. Degenfeld Lajos főispán úr ömeltősága nov. 27-én d. u. 4 órák or 6 óráig a központi tisztikar, más nap este a járási tisztviselők működése felett szigorú és beható számonkérőszeket tartott s a legteljesebb megelégedést fejezte ki a tisztikar ügybuzgó működése iránt.

Az új törvényszéki elnök. Azon kombinációk, melyeket a b.-gyarmati kir. törvényszék elnöki állásának betöltéséhez fűztünk, nem teljesedtek. — Az igazságügyi minster itt működő törvényszéki bírának közül az előléptetésre méltán igénytárló egyéneket mellőzte; — de mellőzte azokat is, akik családi kötelezettségeknél fogva át helyettesítik kiráinkozat. Öfelsége az igazságügyi minster előterjesztése folytán a b.-gyarmati kir. törvényszék elnöki állására oly egyént nevezett ki, aki itt teljesen ismeretlen, akinek Négrádban semmiféle családi összeköttetése nincsenek. — E férfi Kray István, bösei törvényszéki kir ügyész, aki eszerint érdemein fogva előléptetésben részesült. Az új elnök az itt működő törvényszéki hírák és bírósági tisztviselőkben oly testületet vesz át, mely díszre válik a judikaturának. Ezen testületnek kollegialis és tapintatos vezetése, tekintet-

lyének emelése, oly férfiat igényel, aki törvényismeretén, gyakorlatosságán és tapasztaltságán kívül, műveltségével fogva a kor színvonalán áll és társaliméletünkbe is bevalik. Ha mindezeknek meg fog felelni Kray István úr, úgy, bár ismeretlenül is, de örömmel várjuk őt.

Bányakerületi püspök választás ügyében kiküldött szavazatszedő bizottság Fabiny Tivó elnöklété alatt nov. 20-án Bpestben ülést tartott, melyen felbontotta a beadott szavazatokat s azok összeszámolása után nyomban kihirdette az eredményt. Beadott összesen 231 szavazat, meg pedig 183 Sarkány Sámuel pilisi lelkesre, 19 Belohorszky Gábor bácsszeremi esperesre, 16 Achim Adam bekési esperesre, 12 Doloschall Sándor pesti lelkes, volt zolyomi esperesre és 1 szavazat Sveczla János négrádmegyei esperesre. A megválasztott püspök tehát Sarkány Sámuel, pestmegyei érdemült esperes és pilisi lelkes. A bizottság eljenzessel vette tudomásul a szavazás eredményét és elhatározta, hogy az új püspököt ez évi deczember 17-én fogja beiktatni az egybehívandó rendkívüli püspökiktató közgyűlés. A szokásos előterkeztet deczember hó 16-án este tartják meg.

Esküvő. Szalay József, Komárommegyei birtokos, primatialis gazdatiszt, nov. hó 29-én vezette oltárhoz Thurner Vilma kisasszonyt, Thurner Nándor dejtári primatialis intéző bájos leányát.

5000-dik órség. S.-Sarláiban az ottani tűzoltó egyeslet decz. hó 3-án fogja ünnepelni 5000-ik órségét, mely napon ott egyszerű ünnepélyességek foguak véghezmenni.

Reményi Ede hírneves hegedűművész hazánkba magyarországi becsu hangverseny körútjának idejét véglegesen az 1891. évi február 15. és márczius 30-ika közti időre állapította meg. Reményi jelenleg Angliában hangverseny. A londoni kizárólag csak klasszikus zenét művelő „Bach tarsulat” Reményit tiszteletbeli tagjává választá.

Eljegyzés. Bródi József, b.-gyarmati m. kir. pénzügyigazgatószámtiszt, eljegyezte Kohn Berta kisasszonyt, öz. Kohn Abrahámne trazi birtokosnő szép és kedves leányát.

Papjelölés. Banezik Sámuel turopolyai ev. lelkes Kókavára (Gömörvárm.) megválasztatván utód aul Biskup Béla ozdini lelkeszt jelölték ki.

Baloghy Dezső újabb költeményei, melyet lapunkban is megtattunk, legközelebb hagyják el a sajtót. A szerző felkéri az ívtartókat, hogy az aláírási íveket a begyűjtött pénzekkel együtt hozzá küldjék be.

Névmagyarisítás. Spitzer Lipót szécsényi lakos ottani izr. tanító, valamint Amália, Gizella és Miksa kis-korú gyermekeinek vezeték nevét „Szabóra”, Weisz Lipót, ugyancsak szécsényi lakos vezeték nevét „Fejerre” magyarisították meg belügyministeri engedellyel. Követésre méltó példa ez főleg Szécsényben, hol az izraeliták közt túlsók az idegen név.

Az idő felére vált. nov. 26-ika óta, s ez a négy rövid, de kemény sző nemesak gazdáinkat lepte meg kellemetlenül, de az egész nagy közönséget is; máskor ily havazás, fagy és hófúvás karácsony előtt ritkán köszönt be. No de azért ne essünk kétségbe: a tél és kemény időnek is meg vannak mindenemű előnyei, csak éljünk azzal okosan.

Szücsészet. Szécsényből jöve köszöntött be hozzánk a mult hét közepén Aranyossy Gyula és társának szin-társulata, — minden előleges híradás nélkül; ezen körülmény okozta, hogy kezdetben a pártolás nem volt olyan, amilyet e különben derék társulat megérdemelné, s egy másik hiba, hogy B.-Gyarmaton még nincs állandó színház, ahol tehát telén is játszani lehetne. A Teller sörösarnoka, melyet Aranyossyék most úgyahogy berendeztek, nem felel meg a magasabb igényeknek, s nem főleg a nők kényelmének. Az előadott darabok többnyire jól voltak választva, egykét felvonásos vígjátékok, s válogatott boházatok, meg énekes népszimnávok. Az egyes szereplőkről jövőre írunk.

HORVÁTH DANÓ,

felelős szerkesztő.

3247—890. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Parkas-Ferencz mint Silberer Adolf és fiaí esődtömege gondnokának kérelmére a következő ingatlanokra az önkéntes árverést elrendelte, ugyanis:

a b.-gyarmati 324-ik tkvi I. 408 hrszám 315 népsorszámmal alatti házból s beltelekből B. 2 rsz. alatti Silberer Adolf nevére írt esődt alatti jutalekra illetve a ház s beltelek felére a csatolt adóbizonyítvány szerint 1571 frtnyi o. e. kikáltási árban, s egyidejűleg a végrehajtási törvény 163-ik §-hoz képest a 2219—887 sz. alatt Silberer Anna javára betablatzott haszonélvezeti jogot, és Silberer Izrael-javára betablatzott kikáltást és lakhatási szolgalmi jogot megelőző követelések teljes kielégítésére szükségesnek mutakozó 650 o. e. frtnyi összeg megállapítottat, s kimondatik, hogy ha az ingatlan a szolgalmi jogok fentartásával olyan árban adatnék el, mely a szolgalmak bejegyzését megelőző teher tételek fedezetére a fent megállapított összeget meg nem fűti az árverés hatálytalanná válik, és az ingatlan a szolgalmi jog fentartása nélkül a kitűzött hatánapon újabban elővezetetik, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1890. évi deczember hó 5-ik napján délelőtti 10 órák or a b.-gyarmati kir. törvényszék telekkönyvi pertárlóban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási árón alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 157 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyámmal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek

a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt B.-Gyarmaton, a kir. törvény-telekkönyvi osztályánál 1890. szeptember 20-án.

6415—890. tkvi. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipol sági takarékpénztár végrehajtának, Adamov Katalin, és Gyura Adolf ügyvéd által képviselt Bendik Adamov Mária ismeretlen örökösei mint végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében 200 frt tőke után lejáró kamatok, és költségek kielégítése végett, az ipolysági kir. törvényszék területén, Hrusso község határában fekvő a hrussói 22 sz. telekgyben Adamov Katalin, kiskorú Bendik Maria, János és Katalin tulajdonau bejegyzett:

a I. 1—8 soroz. alatti 17 számú lakház és 1/10-öd volt urbéri kültelekből álló birtokra 512 frt b. + 774 hrsz. a. prsházra 15 frtban megállapított kikáltási árban utóajándat folytán az újabb árverés elrendeltetvén, ezen ingatlanok 1890. évi deczember hó 29-ik napján d. e. 10 órák or Hrusson a község házául megtartandó árverésen elfognak adatni, meg pedig a I. alatti birtok 360 frton a + alatti prsház 5 frton alul nem, de a kikáltási árón alól is, bánatpénzül 51 frt illetve 1 frt o. e. tartoznak.

Az árverezni szándékozók készpénzben, vagy az 1881. évi. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett arfolyámmal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, tkvi. hatóság.

Ipolysagon, 1890. október 6.

VÉGHLESI VERA-FORRÁS

Hazánk legtisztább, legolcsóbb és legjobb egyényes szénsavdús.

SAVANYUVIZE

VÉGHLES-SZALATNYÁN Zólyom megye.

Mindig friss feltörekben kapható a budapesti főraktárban. Számlakártyát 50. szám.

Telephon összeköttetés. Számos raktár a vidéken.

Egyedüli raktár BALASSA-GYARMATON

HUMMER MIHÁLY

fűszerkereskedő úrnál.

DORSCH

Maager Vilmos-féle

valódi tisztított

dorsmájolaj

Maager Vilmostól BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mind a eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erőltetést, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben, III. ker. Heumarkt 3., valamint:

az osztrák-magyar-monarchia legtöbb gyógyszerüzleteiben.

Kapható, Balassa-Gyarmaton:

CSERVENYÁK GYÖRGY és KANITZ ÖDÖN gyógyszerész uraknál.

Az egész világ előtt kedvelt

a dr. Greenhill-féle fogászati minden napi használatra, egyszerű és fogak megtartására

500-aranyat fizetnek annak,

ki ezen szerek használatát után fogfájást kap vagy lehellete büszs legend. Egy üveg szalicilát-szájvíz 40 kr. egy karton fogkefék 10 kr. (a fogkefék fogakat hóhérré változtatja) 40 kr. egy csomag Greenhill-féle fogszárazó napi használatra a fogak épen tartására 20 kr. Dr. Greenhill Robert tanár.

Főraktár Budapestben Török Józsefnél, továbbá Dankovetzky István József-ter 2. sz. Neruda Nándor Hartvani-útcza, Kochmeister Frigyes utóda Arany-János utca, Thalimayer és Seitz Nándor-utca, Jerikoplo Sándor Andrássy-ut 33., Detsinyi Frigyes vacsikórt, Lueff M. váci utca, Molnár és Moser droguisták, Koronaherceg utca 9. és Budán Kabakovits G. Fogorvosa, valamint minden jobbrendű fogász és illatszertésnél.

B.-Gyarmaton: Cservenyák György és Kanitz Ödön gyógyszerészek, Vankay Geza és Molnar János fodrászoknál.